

ombygge den nuværende Møntbygning. Som det fremgaar af Bilag 6, vilde Bekostningen derved blive meget stor, nemlig, som den højtærede Finansminister ogsaa oplyste, 418 000 Kr. Hertil kommer, at Udmøntningen da maatte standse i ca. 9 Maaneder, hvilket i Øjeblikket vilde virke særlig uheldigt af Hensyn til Mangelen paa Skillemønt. Da Mønten i de sidste 7 Aar gennemsnitlig har indbragt Staten ca. 1/2 Mill. Kr. aarlig og for Tiden tjener 330 000 Kr. om Maaneden, har denne Plan ingen Tilslutning vundet i Udvalget. Efter den meget grundige Behandling i Folketinget indstillede et Flertal paa 11 af de 15 Udvalgsmedlemmer Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, som det forelaa fra Landstinget. Ja, man har endogsaa i skærpet Form optaget den Henstilling, som fra Landstingsudvalgets Side blev rettet til Ministeren om Nedsættelse af et særligt Udvalg til at bistaa Arkitekten, hvoraf indst de 2 skulde være praktiske, dygtige, bygningskyndige Folk. Dette Forslag har Folketinget ikke alene optaget som en Henstilling, men det har, som jeg allerede har sagt, i skærpet Form fremsat det overfor den højtærede Finansminister. Saa vidt jeg har forstaaet, har den højtærede nuværende Finansminister ligesom Finansministeren i Fjor ikke modsat sig dette, jeg kunde maaske gerne gaa et Skridt videre og sige, at det har haft baade den forrige og den nuværende Finansministers Tilslutning. Lovforslaget blev ved tredje Behandling i Folketinget vedtaget, som det her foreligger for os, med 67 Stemmer mod 14.

Efter det her fremførte synes jeg, at Sagen ligger saaledes, at vi her i Landstinget maa vedgaa Arv og Gæld og være veltilfredse med at faa Lovforslaget tilbage fra Folketinget uændret. Var Lovforslaget blevet færdigbehandlet i een Rigsdagssamling, havde det jo nu været endelig Lov uden at være kommet tilbage til Landstinget. Det eneste nye, jeg kan se, der egentlig foreligger i Sagen, er det, at det ikke er den samme Minister, der forelægger os Lovforslaget, men da begge Finansministrene i denne Sag er enige, begge har fremsat Forslaget, kan det, at der er skiftet Finansminister, dog ikke være nogen Hindring for at vedtage Forslaget. Jeg for mit Vedkommende synes, at det snarere er en yderligere anbefaling for, at Landstinget fastholder sit Standpunkt i denne Sag.

Med Hensyn til Overslagets Holdbarhed oplyste den daværende Finansminister, som sagt, at Overslaget var lagt pr. 1. Januar 1920, og at man den Gang, for et Aar

siden, mente, at det i alt Fald var i Overensstemmelse med de daværende Forhold, og at man, saa vidt som saadanne Beregninger overhovedet staaar i menneskelig Magt, kunde gøre Regning paa at undgaa væsentlige Overskridelser. Hvis dette var rigtigt for et Aar siden, da vi behandlede Sagen her i Tinget, mener jeg, at vi her maa tiltræde den Betragtning, som nylig i Folketinget af et Medlem, der er meget sagskyndigt paa Byggeriets Omraade, er fremsat ikke om Møntbygningen, men om Byggeri i al Almindelighed, at hvis et Overslag i Fjor var rigtigt, vilde der, som Forholdene er nu, kunne ventes en Besparelse paa ca. 25 pCt. Naar Forslaget er 5 Fjordingaar gammelt, vil Konjunkturerne om nogen Tid, naar Bygningen bliver paabegyndt, sikkert have forandret sig saa meget, at man kan regne med en Nedgang med ca. 25 pCt.

Jeg vil altsaa gerne have Lov til med disse Bemærkninger paa mit Partis og egne Vegne at anbefale det her foreliggende Lovforslag til uforandret og hurtig Vedtagelse. Jeg tror, at Landstinget har haft en heldig Haand ved at faa dette Lovforslag vedtaget saaledes, at det under en ny Minister og efter en meget kritisk Gennemgang i det høje Folketing har kunnet komme tilbage til Landstinget uændret.

Martin Olsen: Efter den udførlige Gennemgang af Forslaget, der er foretaget af den højtærede Finansminister og det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), kan jeg fatte mig kort. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, den sidste ærede Taler fremsatte, ikke blot med Hensyn til Landstingets Forpligtelser overfor det foreliggende Forslag, men ogsaa med Hensyn til Sagen selv, fordi jeg mener, at den fortjener at fremmes, under Hensyn til alle de Forhold, der er berørte i Folketingsudvalgets Betænkning. Jeg er ogsaa ganske enig med den sidste ærede Taler i hans Opfattelse af Holdbarheden af det Overslag, der foreligger; thi naar man ved, hvorledes Priserne dog allerede nu er gaaet ned paa mange af de vigtigste Bygningsmaterialer, f. Eks. Mursten, Cement, Træ og Jern, kan man gaa ud fra, at har Overslaget kunnet holde den Gang, kan det saa meget bedre holde nu, medmindre der da foretages gennemgribende Forandringer af selve Planen. Naturligvis maa der være forbeholdt Administrationen en vis Frihed indenfor rimelige Grænser til at foretage mindre Forandringer, men ikke saadanne Forandringer, at de